

L'EDUCACIÓ A GRÈCIA

LES CONSEQÜÈNCIES DE LES POLÍTIQUES DEL GOVERN, LA UE I L'FMI SOBRE EL TREBALL

Els governs de Grècia han sacrificat les necessitats i els drets de la majoria de la societat per fer front a la crisi. I ho han fet sempre a costa dels treballadors. El deute públic és el resultat dels préstecs usuraris i de la connexió il·legal entre els polítics i els enormes interessos financers que han augmentat les despeses públiques.

Themis Kotsifakis
Secretari general de la Federació de Treballadors de l'Educació Secundària (OLME), i membre del Comitè del CSEE-Education International Europe

Aquest deute és un pretext per a assegurar els interessos que dicten la política aplicada pel govern, la UE i l'FMI. A més, els empleats han pagat aquest deute usurari més d'una vegada. Les mesures imposades als empleats i el seu impacte en les nostres vides constitueix una realitat tràgica:

- Salari reduït fins a un 55% en el sector públic.
- Contínues reduccions en les pensions per a tots els treballadors, l'augment dels límits de l'edat de jubilació i el desmantellament dels fons d'assegurances.
- Acomiadaments en el sector públic.
- Tràgiques retallades en la despesa social—educació, salut i de seguretat social—. La privatització dels serveis públics. Venent la riquesa pública i la terra a inversors privats.
- Abolició dels convenis col·lectius.
- Les noves i contínues mesures fiscals que afecten la majoria d'empleats i la majoria dels grecs, i deixa intacta l'evasió fiscal de les grans empreses i els propietaris de la riquesa del país.

El govern se serveix dels mitjans de comunicació afins per a difondre massivament missatges que persuadiscuen la gent a acceptar mesures d'austeritat, per a culpar els treballadors i treballadores de la crisi financera en lloc del govern i les polítiques de la UE implementades durant les últimes dècades a Grècia.

La taxa oficial d'atur s'ha duplicat i ja ha superat el 23%, i ha arribat al 54% entre els joves. I la perspectiva és que hi haurà nous augments.

Els treballadors han de restringir, encara més, la despesa destinada a la

cobertura de les seues necessitats bàsiques per a sobreviure. La pobresa i la misèria s'estenen per grans grups socials. De fet, ja hi ha constància en les escoles de l'extensió de la fam entre l'alumnat. Cada dia hi ha un nombre creixent de suïcidis provocats pels desastres econòmics d'aquesta política.

L'educació grega està literalment i oficialment sota la custòdia de la troika! Les decisions sobre les funcions i la forma d'educació en tots els nivells es basen en criteris estrictament financers destinats a una "escola barata"; és a dir, la nova escola que està subjecta a les lleis del mercat.

Com a resultat d'aquesta política educativa:

- 1.056 escoles han tancat.
- Serveis de suport a l'educació i instal·lacions, com biblioteques, centres juvenils de consultoria, o cursos de suport pedagògic, ha sigut suprimits.
- El nombre de professors s'ha reduït en un 12% (16.000 professors menys a causa de les pensions i la contractació mínima).
- Hi ha una reducció fins al 45% en els salaris dels docents. El seu desenvolupament professional i salarial està basada en els resultats i estan subjectes a avaluació.
- Límits d'edat de jubilació ha augmentat mentre que les pensions s'han reduït.
- La despesa pública en educació s'ha reduït en un 33% (2009-2013).

Amb les noves mesures en matèria d'educació s'ha previst el tancament de les universitats-instituts tecnològics i les escoles, les taxes de matrícula en els programes de postgrau i l'augment d'hores lectives dels professors.

El 7 de novembre el parlament grec va votar aquestes noves mesures, contingudes en un únic article que ocupa 800 pàgines: evidentment, només se l'ha llegit la troika. No hi ha cap justificació democràtica per aquestes polítiques que estan destruint la nostra vida.

Per evitar-ho cal:

- Crear xarxes de solidaritat entre els sindicats, els joves i els moviments socials.
- Desenvolupar xarxes de comunicació basades en Internet.
- Organitzar accions conjuntes (vagues, manifestacions, ocupacions d'edificis, campanyes) sobre l'educació dels mestres, pares i estudiants.
- Desvelar la propaganda dels mitjans de masses que qualifiquen de "malfaeners" els funcionaris públics.
- Organitzar grans i senzilles accions coordinades.

La nostra acció conjunta pot derrotar les polítiques neoliberals a Europa. Aquestes polítiques ni són invencibles, ni són l'única eixida. Podem detindre'ls. Creiem que els treballadors guanyaran. Tots hem d'estar junts per una altra Europa.